

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gruppo Mauro Saviola Srl

Strona pozwana: Ministero della Transizione Ecologica, Comitato nazionale per la gestione della Direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokółu di Kyoto

Pytania prejudycjalne

1. Czy decyzja przyjęta przez Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokółu di Kyoto (krajowy komitet ds. zarządzania dyrektywą 2003/87/WE⁽¹⁾ oraz wspierania zarządzania planowanych działań protokółu z Kioto) biorąc pod uwagę procedurę przyjmowania, a w szczególności mechanizm dialogu z Komisją Europejską przewidziany w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/331⁽²⁾ w sprawie wpisania instalacji do wykazu dla przydziału uprawnień CO₂ może stanowić przedmiot samodzielnego zaskarżenia do Trybunału Unii Europejskiej na podstawie art. 263 ust. 4 TFUE, jeżeli zaskarżony akt wywołuje wiążące skutki prawne i dotyczy bezpośrednio podmiotu gospodarczego składającego skargę?
2. Czy, w przeciwnym razie, prywatny podmiot gospodarczy bezpośrednio poszkodowany wykluczeniem z przydziału uprawnień CO₂ na podstawie postępowania przeprowadzonego wspólnie przez Komisję Europejską i Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protokółu di Kyoto (krajowy komitet ds. zarządzania dyrektywą 2003/87/WE oraz wspierania zarządzania planowanych działań protokółu z Kioto) może przed Trybunałem Unii Europejskiej, na mocy art. 263 ust. 4 TFU, zakwestionować decyzję przyjętą przez Komisję Europejską w sprawie odmowy wpisania instalacji do wykazu zgodnie z art. 14 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331?
- 3) Czy pojęcie „wytwórcy energii elektrycznej” w rozumieniu art. 3 lit. u) dyrektywy 2003/87/WE, w brzmieniu wynikającym z wyroku Trybunału (piąta izba) z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie C-682/17, ExxonMobil Production Deutschland GmbH przeciwko Bundesrepublik Deutschland, w przedmiocie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego do Trybunału na podstawie art. 267 TFUE przez Verwaltungsgericht Berlin (sąd administracyjny w Berlinie, Niemcy) postanowieniem z dnia 28 listopada 2017 r., obejmuje również sytuacje, w których instalacja wytwarza energię przeznaczoną w pełni do użytku własnego, w sytuacji kiedy energia ta jest wprowadzana do sieci publicznej sporadycznie, tylko wtedy gdy instalacje przeznaczone do odbioru energii zostają czasowo wyłączone w celu zapewnienia funkcjonowania instalacji?
- 4) Czy taka wykładania definicji „wytwórcy energii elektrycznej” jest zgodna z ogólnymi zasadami prawa unijnego dotyczącymi przestrzegania warunków konkurencji między podmiotami gospodarczymi w przypadku oferowania zachęt i proporcjonalności środka, w sytuacji kiedy nie stanowi zachęty do własnego zużycia energii elektrycznej poprzez uznanie bezpłatnych uprawnień do emisji CO₂ dla korzystających z niego instalacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. 2003, L 275, s. 32).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2019, L 59, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 14 lutego 2022 r. – Kapniki A. Michailidis A.E./Organismos Pliromon kai Elegchou Koinotikon Enischyseon Prosanatolismou kai Eggysion (OPEKEPE), Ypourgos Agrotikis Anaptixis kai Trofimon

(Sprawa C-99/22)

(2022/C 191/22)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulio tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Kapniki A. Michailidis A.E.

Druga strona postępowania: Organismos Pliromon kai Elegchou Koinotikon Enischyseon Prosanatolismou kai Eggyiseon (OPEKEPE), Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2062/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ⁽¹⁾, który stanowi, że w przypadku gdy ilość liści tytoniu niższej jakości nabytego przez przetwórcę przekracza – w stosunku do całkowitej nabytej ilości danej odmiany – maksymalną wartość procentową określoną w załączniku IV, premia jest zmniejszana o 30 % w odniesieniu do ilości przekraczającej tę wartość procentową, narusza zasadę niedziałania prawa wstecz oraz zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2062/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. ustalające ceny docelowe, ceny interwencyjne i premie przyznawane nabywcom liści tytoniu, pochodne ceny interwencyjne beli tytoniu, jakości referencyjne oraz obszary produkcji w odniesieniu do zbiorów w 1992 r. [tłumaczenie nieoficjalne] (Dz.U. 1992, L 215, s. 22).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad (Bułgaria) w dniu 17 lutego 2022 r. – NG/Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia” pri MVR – Sofia

(Sprawa C-118/22)

(2022/C 191/23)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: NG

Strona przeciwna: Direktor na Glavna direktsia „Natsionalna politsia” pri MVR – Sofia

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia art. 5 w związku z art. 13 ust. 2 lit. b) i ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW ⁽¹⁾, zezwala na stosowanie krajowych aktów prawnych, prowadzących do praktycznie nieograniczonego prawa do przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar lub do zniesienia prawa osoby, której dane dotyczą, do ograniczenia przetwarzania, usunięcia lub zniszczenia jej danych?

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 119, s. 89.